

Mildheid van Jezus.

Zondag 6 december – 2^e advent

Inleiding.

De twee lezingen vandaag kondigen een nieuw begin aan. Jesaia geeft een boodschap van troost en bemoediging aan het volk van Israel; de ballingschap is voorbij; ze kunnen terug naar Jeruzalem. En Marcus opent zijn evangelie met de woorden: "Dit is het begin van de blijde boodschap van Jezus Christus". Marcus begint met de voorloper aan ons voor te stellen. Johannes de Doper trekt veel aandacht; men loopt massaal naar hem uit. Maar hij wijst naar Jezus van Nazareth, die toch anders is, die het toch anders doet. Wat is het verschil tussen Johannes de Doper en Jezus?

Overweging

"Na mij komt iemand die méér vermag dan ik", zegt de Doper. Ik wil met u nadenken over het m.i. verschil in benadering tussen Jezus en Johannes... en hoop dat in deze overweging scherp te krijgen.

Wij allen kennen bij onszelf een intens verlangen naar een andere wereld dan de wereld die wij om ons heen zien. Een intens verlangen naar de komst van vrede op aarde, een menswaardig bestaan voor alle mensen, een rechtvaardige wereld. Maar in deze tijd, met aanslagen van terroristen in Irak, met het lugubere optreden van IS strijders in Syrië, met de verharding van het conflict tussen Israël en Palestina, lijkt die wereld van rechtvaardigheid en vrede verder weg dan ooit. En we roepen vandaag, lijkt het, massaal om krachtig leiderschap, om ons uit die impasse te leiden.

Zoiets lijkt in de dagen van Johannes de Doper te gebeuren. Eenzelfde hunkering, kennelijk, naar een sterke leider, die een visie had op een nieuwe toekomst en hen daarin zou voorgaan. "Alle inwoners van Judea en Jeruzalem liepen uit naar Johannes", zegt het evangelie, Johannes die krachtige taal bezigde en opriep tot bekering: bereid de weg van de Heer, maak ruimte voor Hem, maak zijn paden recht.

Johannes de Doper lijkt de persoon te zijn, die zij zochten. Alle verwachtingen waren op hem gericht, als een vuurtje ging het rond: hij is de krachtige leider, de messias. Maar toch... wat zien we gebeuren? Johannes zegt: 'Ik ben de messias niet, ik ben slechts een bode. Na mij komt iemand, die krachtiger is dan ik'. Ik ben slechts een wegbaner, een wegbereider... Hij is "dé Weg, de waarheid en het leven"

De Doper beschouwt zichzelf als de voorloper. Hij heeft geijverd om de weg te banen voor de Messias; hij heeft het volk de weg gewezen; hij heeft het kwaad dat hij om zich heen zag aan de kaak gesteld, zondaars opgeroepen tot bekering, hoog en laag zonder onderscheid gewezen op hun zondige levenswijze. Maar hij heeft een prijs betaald voor zijn optreden, want zijn boodschap was niet welgevallig bij Herodes. Hij belandde in de gevangenis. En daar, in de stilte van de cel, slaat de twijfel toe bij hem. Daar hoort hij dat Jezus het zo anders doet, zich juist ophoudt met zondaars, met prostituees, met tollenaars, ambtenaren die zich verrijken aan belastinggeld. Ook Jezus krijgt veel mensen achter zich aan, maar in de ogen van Johannes is de benadering van Jezus te soft. Hij begrijpt het niet goed.

Johannes wil zekerheid, ook voor zichzelf, en hij stuurt vanuit de gevangenis zijn leerlingen naar Jezus om Hem op de man af te vragen: Ben jij de Messias of vergissen we ons? Maar hoe reageert Jezus? Hij geeft de leerlingen van Johannes geen direct antwoord op zijn vraag; Jezus zegt niet "ik ben het, of ik ben het niet", maar stuurt hen terug met deze boodschap: "Gaat aan Johannes zeggen wat jullie gezien en gehoord hebben: blinden zien, lammen lopen, melaatsen worden gereinigd, doven horen, doden staan op en aan armen wordt de Blijde Boodschap verkondigd. Gelukkig hij die aan Mij geen aanstoot neemt."

Jezus wijst op de wonderen die bij Hem gebeuren, wonderen van genezing, wonderen van bekering. Niet zozeer fysieke genezingswonderen, maar de wonderlijke transformatie van mensen, die er in onze wereld niet mogen zijn, maar die bij Hem wél meetellen en centraal mogen staan. Mensen die er niet mochten zijn, mogen er weer zijn bij Hem: Hij raakt ze aan; mensen die niet meer in zichzelf geloofden, geloven weer in zichzelf: Hij raakt ze aan; mensen die gebukt gingen, gaan weer rechtop: Hij raakt ze aan; mensen die in de fout gingen (prostituees en corrupte belastingambtenaren) krijgen nieuwe kansen bij Hem: Hij raakt ze aan. Dat is het wonder dat bij Jezus gebeurt?

Precies in die grondhouding lag het verschil tussen Johannes en Jezus. Net als Jezus had ook Johannes een nieuwe wereld voor ogen, Gods Rijk; daarom noemt Jezus hem de grootste die geboren is uit een vrouw. Jezus heeft respect voor Johannes; Hij noemt hem een gaaf mens, een groot profeet. Maar Johannes heeft een andere kijk hoe dat Rijk van God er moet komen. Hij is van het harde soort, van de ruwe mantel van kameelhaar, van sprinkhanenvoedsel, van de hardere aanpak, van de krachtige taal; hij richt zich vooral op leiders, koningen en machtingen, die slachtoffers maken, die mensen onderdrukken. Bekering is nodig, de weg moet recht getrokken worden, de weg die zal leiden naar dat Koninkrijk.

Maar Jezus is van het milde soort, hij richt zich tot de kleine mensen die niet gezien worden; op wie neergekeken wordt; hij ziet hen aan, gaat met hen aan tafel, raakt hen aan, laat zich aanraken door hen; slaat als het ware een arm op hun schouders en zegt: ik begrijp jullie; hij laat hen voelen 'jullie mogen er zijn'. Zijn benadering van mildheid, van begrip en mededogen verrast die kleinen, die zondaars; ze, zijn het niet gewend; het is zo nieuw, zo anders. Het maakt hen sterk, geeft hun nieuwe hoop, en doet hen opstaan. Ook al is zijn houding anders, het is allesbehalve een slappe houding; het is zijn benaderingswijze: "de hele weg naar de hemel is hemel" , zegt Teresia van Avilla.

In deze verwachtingstijd zien we uit naar de geboorte van die Messias. Naar het kerstkind, dat - als Hij volwassen zal zijn - zó met mensen zal omgaan, dat ze weer in zichzelf geloven en fier rechtop gaan.